RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 25 oktober 2016 met nummer RvVb/A/1617/0204 in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0716/SA/0754

Verzoekende partijen 1. de vzw **REGIONALE ACTIEGROEP LEEFMILIEU DENDER EN**

SCHELDE, met woonplaatskeuze te 9300 Aalst, Peter

Benoitstraat 6

2. de heer Stefaan LAMBRECHT, met woonplaatskeuze te 9300

Aalst, Affligemdreef 186

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door mevrouw Leen LIPPEVELDE

Tussenkomende partij de nv HOF SOMERGEM

vertegenwoordigd door advocaat Carina VAN CAUTER met woonplaatskeuze op het kantoor te 9552 Herzele, Pastorijstraat 30

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 juli 2015, geregulariseerd met een aangetekende brief van 22 augustus 2015, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 4 juni 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 26 januari 2015 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van zes verlichtingsmasten bij een hippisch trainingscentrum op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Affligemdreef en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie G, nummers 0168G, 0169E en 0171E

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad verwerpt met een arrest van 15 december 2015 met nummer RvVb/S/1516/0359 de vordering tot schorsing.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota in en het administratief dossier. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een

1

wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 13 september 2016.

Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor de verwerende partij en advocaat Steven DE WAELE loco advocaat Carina VAN CAUTER voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verzoekende partijen verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 oktober 2015 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 23 oktober 2015 toe in de debatten. Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. VERZOEK TOT SAMENVOEGING

1.

De verzoekende partijen vragen in hun wederantwoordnota om het voorliggend beroep samen te voegen met het beroep bij de Raad gekend onder het rolnummer 1314/0436/SA/4/0425. Ze stellen dat beide zaken de uitbreiding betreffen van hetzelfde hippisch centrum en nauw met elkaar verbonden zijn.

2. Artikel 15 DBRC-decreet bepaalt dat een Vlaams bestuursrechtscollege zaken over hetzelfde of over een verwant onderwerp ter behandeling kan samenvoegen en de behandeling over samengevoegde zaken achteraf weer kan splitsen.

Artikel 11 Procedurebesluit, tweede lid bepaalt dat als de beroepen of bezwaren aanhangig zijn bij dezelfde kamer, de kamervoorzitter beroepen of bezwaren kan samenvoegen.

3. Het beroep in de zaak met rolnummer 1314/0436/SA/4/0425 heeft weliswaar betrekking op dezelfde site, doch betreft een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van toegangswegen en verhardingen en het aanpassen van buitenpistes. Het blijkt niet dat onderliggend beroep dat betrekking heeft op een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van verlichtingsmasten, niet afzonderlijk kan worden behandeld.

V. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 7 november 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het plaatsen van 6 verlichtingsmasten bij een hippisch trainingscentrum" op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Afligemdreef.

Ter hoogte van de hoekpunten van de bestaande piste worden vier lichtmasten voorzien van 20 meter hoog om de piste te verlichten tijdens de avondtrainingen. Aan de zijkanten van de parking vooraan het gebouw worden twee lichtmasten voorzien van 12 meter hoog.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978 deels in een gebied voor dag- en verblijfsrecreatie en deels in natuurgebied De aanvraag situeert zich volledig binnen het gebied voor dag- en verblijfsrecreatie.

De percelen liggen tevens binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 2003.

De percelen liggen eveneens in de ankerplaats 'Kluisbos, Faluintjes en abdij van Affligem', goedgekeurd met het ministeriële besluit van 7 februari 2011.

Het terrein grenst aan het VEN-gebied 'Het Kluisbos' (GEN-220).

De stedelijke dienst Leefmilieu adviseert op 4 december 2014 gunstig met betrekking tot de Vlarem-wetgeving en op 6 januari 2015 voorwaardelijk gunstig met betrekking tot de groenaanleg.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 10 december 2014 gunstig op voorwaarde dat (1) het gebruik van de lichtmasten niet wordt toegestaan op perceel 168G om verstoring van het Kluisbos te vermijden, (2) de lichtmasten enkel worden gebruikt tijdens de uitbating van het terrein (namelijk tornooien en trainingen) en (3) de lichtstralen neerwaarts en weg van het Kluisbos worden gericht.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 26 januari 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college stelt onder meer:

"

De ruimtelijke draagkracht van het domein binnen de bestaande en aanpalende recreatieve functies worden niet overschreden en de aanvraag heeft een beperkte impact, temeer omdat de afstand van de verlichtingsmasten tot de perceelsgrenzen overal groter is dan de hoogte van de masten.

Het groene karakter van het gebied gaat niet verloren en uit het hogergenoemd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10-12-2014 blijkt eveneens dat geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN zal worden veroorzaakt.

De aanvraag diende niet openbaar gemaakt te worden. De gemeente is ontvoogd. Bijgevolg moet het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet worden ingewonnen. De goede ruimtelijke ordening en het belang van de aanpalende percelen wordt niet in het gedrang gebracht. De thans voorliggende aanvraag is bijgevolg aanvaardbaar.

. . .

Algemene conclusie

Het voorstel is voor vergunning vatbaar.

Voorwaarden

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10-12-2014 dient stipt nageleefd te worden: Het gebruik van lichtmasten is niet toegestaan op perceel 168 G om verstoring van het Kluisbos te vermijden. De lichtmasten worden enkel gebruikt tijdens de uitbating van het terrein (nl. tornooien en trainingen). De lichtstralen worden neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht. Het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu m.b.t. de groenaanleg van 06- 01-2015 dient nageleefd te worden: De lichtstralen moeten neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht worden. Er dient gebruik gemaakt worden van de best beschikbare technieken inzake zuinig energieverbruik en voorkoming van lichtvervuiling en -hinder

..."

Tegen deze beslissing tekenen onder meer de verzoekende partijen op 20 maart 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 mei 2015 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 26 mei 2015 verklaart de verwerende partij op 4 juni 2015 het beroep ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

"...

Watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied. Een klein gedeelte van het perceel, meer bepaald in de bronzone achteraan de site, is gelegen in mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Alle voorziene verhardingen zijn waterdoorlatend. Het regenwater kan ter plaatse infiltreren.

In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt, voor zoverre gekend. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

De MER-toets

Het gaat hier niet om een project opgenomen in bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MERrichtlijn)

Gelet op hetgeen voorafgaat kan gesteld worden dat geen MER moet worden opgemaakt.

Juridische aspecten

De aangevraagde werken zijn principieel in overeenstemming met de hoger genoemde stedenbouwkundige bepalingen van het vigerende plan van aanleg aangezien de werken worden aangevraagd in functie van het aldaar gevestigde hippisch trainingscenter. De verlichtingsmasten zijn volgens de aanvraag namelijk noodzakelijk voor een optimale uitbating van de inrichting.

De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag heeft betrekking op een vergund hippisch trainingscenter, grotendeels gelegen in een recreatiegebied, waarin nog tal van verenigingen zich gevestigd hebben (voetbal, golf, tennis, boogschieten en hondenschool). Het complex op betrokken terrein bestaat uit 4 vleugels (stallen, manège, koetsenhuis en administratief gebouw momenteel in oprichting) en pistes voor jumping, mennen en dressuur.

4

De aanvraag beoogt het plaatsen van 6 verlichtingsmasten bij het hippisch trainingscenter. Ter hoogte van de hoekpunten van de bestaande piste worden 4 lichtmasten geplaatst van 20 m hoog om deze piste te verlichten tijdens de avondtrainingen.

Aan de zijkanten van de parking vooraan het gebouw worden 2 lichtmasten voorzien met een hoogte van 12 m, voor verlichting bij het laden en lossen van de paarden en tijdens het op- en afzadelen.

Er wordt in voorliggende aanvraag aangegeven, dat de verlichtingsarmaturen neerwaarts worden gericht, niet naar de straat, en niet naar het Kluisbos. De verlichting zal volgens de aanvrager enkel gebruikt worden tijdens de uitbating en niet tussen 23u30 en 6u30.

Derden-appellanten stellen dat de aanhaling uit de aanvraag, dat de betreffende verlichting 'niet gebruikt zal worden tussen 23u30 en 6u30' een aangelegenheid betreft, welke ressorteert onder de exploitatie/uitbating, geen stedenbouwkundige aangelegenheid betreft, en bijgevolg thuis hoort in de milieuvergunning, dewelke geschorst is ingevolge arrest nr.229.712 van 30 december 2014 van de Raad van State.

Appellanten stellen tevens dat deze exploitatie-uren niet conform zijn met de voorwaarden die in de initiële milieuvergunning werden opgelegd (CBS-vergunning van 7 oktober 2013). Daarbij zijn rust verstorende activiteiten verboden tussen 19u00 's avonds en 7u00 's morgens.

De aangehaalde bepalingen met betrekking tot de betreffende verlichting, dat de verlichting 'niet gebruikt zal worden tussen 23u30 en 6u30' betreft inderdaad een aangelegenheid welke ressorteert onder de exploitatie en uitbating en dient niet opgelegd te worden in een stedenbouwkundige vergunning. Zo zich storende lichthinder zou voordoen kan dit via de geëigende wetgeving aangepakt worden. Bij het vakkundig uitvoeren van deze vergunning kan de hinder die uit de gevraagde installatie voortvloeit beperkt worden tot een hinder die de maat voor normale burenhinder niet overstijgt.

De adviezen van het Agentschap voor Natuur en Bos, van de stedelijke dienst Leefmilieu en van de stedelijke Brandweer zijn na te leven.

4 van de betreffende masten hebben een hoogte van 20 m.

De ruimtelijke draagkracht van het domein binnen de bestaande en aanpalende recreatieve functies worden niet overschreden, gelet dat de aanvraag door zijn aard en bij een correct gebruik een eerder beperkte impact heeft op de omgeving, temeer omdat de afstand van de verlichtingsmasten tot de perceelsgrenzen overal groter is dan de hoogte van de masten op zich.

Zo de lichtbundels op een vakkundige wijze naar de te verlichten plekken gericht worden kan de lichtpolutie naar de omgeving beperkt worden tot een niveau dat de maat van normale burenhinder niet overstijgt.

Ook het groene karakter van het gebied gaat niet verloren. Uit het hogergenoemd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10 december 2014 blijkt eveneens dat geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN zal worden veroorzaakt. De voorwaarden opgenomen in dit advies dienen hierbij wel strikt gevolgd te worden.

De goede ruimtelijke ordening en het belang van de aanpalende percelen wordt door voorliggende aanvraag niet in het gedrang gebracht.

Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan en mits toepassing van volgende voorwaarden als gesteld in de betreffende adviezen:

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10 december 2014 dient stipt nageleefd te worden:

- Het gebruik van lichtmasten is niet toegestaan op perceel 168G om verstoring van het Kluisbos te vermijden.
- De lichtmasten mogen enkel worden gebruikt tijdens de uitbating van het terrein (nl. tornooien en trainingen).
- De lichtstralen worden neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht.

Het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu m.b.t. de groenaanleg van 6 januari 2015 dient nageleefd te worden:

- De lichtstralen moeten neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht worden.
- Er dient gebruik gemaakt worden van de best beschikbare technieken inzake zuinig energieverbruik en voorkoming van lichtvervuiling en -hinder.

...

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hierover geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

"…

1. De vzw Raldes.

De vzw Raldes is een vzw die sinds 1973, als vrijwilligersvereniging, tot doel heeft om (samengevat) binnen de grenzen van de gewestplannen Aalst en Dendermonde, met alle wettelijke middelen te ijveren voor het behoud en/of de verbetering van de kwaliteit van het leefmilieu, in casu meer in het bijzonder het behartigen en stimuleren van een goede ruimtelijke ordening en van het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de landschappen, het cultureel erfgoed, de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden.

Haar doel is meer concreet opgelijst in artikel 2 van haar statuten zoals gepubliceerd in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad van 20 december 2004 (zie bijlage 6b).

De vzw Raldes voldoet aan de bepalingen van artikel 4.7.21. §2.3°VCRO, meer bepaald:

"Artikel 4.7.21.§2. Het beroep, vermeld in §1, kan door volgende belanghebbenden worden ingesteld:

3° procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten;

De vzw Raldes voldoet aan de bepalingen van de Belgische vzw-wet. Haar statuten alsmede de samenstelling van de raad van bestuur zijn gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. De ledenlijst van de vereniging wordt jaarlijks neergelegd op de griffie van de Rechtbank te Dendermonde.

In haar veertig jaar bestaan heeft de vzw Raldes zich op permanente wijze ingezet voor de belangen waarvoor ze opkomt, vooral voor de aangelegenheden die verband houden met de ruimtelijke ordening van het leefmilieu in haar werkingsgebied.

Met betrekking tot de activiteiten op de terreinen aan de Affligemdreef is de vzw Raldes de afgelopen jaren op constante wijze actief geweest. Inzake de onderhavige aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning werd tijdens het openbaar onderzoek op 19 augustus 2013 een bezwaar ingediend.

Naast de concrete actie in onderhavig dossier getuigt de vzw Raldes ook van een werkelijke bedrijvigheid die overeenstemt met haar statutair doel. De ontplooide bedrijvigheid heeft betrekking op het collectief milieubelang dat zij beoogt te beschermen. Met collectief belang wordt daarbij gedoeld op het gemeenschappelijk belang van haar leden en van de vereniging, anders gezegd de gemeenschappelijke persoonlijke belangen waarrond de leden zich hebben verenigd. Krachtens haar statuten kan de vzw Raldes haar leden vertegenwoordigen in rechte en in feite overal waar het belang van leefmilieu dit wenselijk en noodzakelijk maken.

De vzw Raldes verwijst daarbij ook naar het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 betreffende de toegang tot de informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden. Zowel het Belgisch (Wet van 17 december 2002 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2003) als het Vlaams parlement (Vlaams decreet van 6 december 2002 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 7 januari 2003) hebben dit verdrag goedgekeurd en hebben zich verbonden om de toegang van milieuverenigingen tot de rechtbank absoluut vlotter te maken. Krachtens de bepalingen van het Verdrag (artikel 2) worden niet gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming en voldoen aan de eisen van nationaal recht geacht belanghebbende te zijn.

De vzw Raldes voldoet ook aan de wettelijke criteria op basis waarvan aan verenigingen zonder winstgevend doel die de bescherming van het leefmilieu tot doel hebben, een vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu wordt toegekend (wet van 12 januari 1993). Tenslotte is de vzw Raldes tevens erkend door de Vlaamse overheid als streekgebonden vereniging (in het kader van de erkenning en subsidiëring van milieu- en natuurverenigingen).

Het belang van de vzw Raldes werd in deze zaak reeds herhaaldelijk door de Deputatie aanvaard meer bepaald n.a.v. het beroep tegen een eerdere vergunningen (zie o.m. het besluit van 22 november 2012 met kenmerk M03/41002/334/2/B/1/WV/FV, alsook de deputatiebesluiten van 30 januari 2014 (cf. de nog hangende zaak voor uw Ambt gekend onder het nr. 1314/0436/SA/1/0425) en 3 april 2014, (inzake de meest recente milieuvergunning). Ook door de Raad van State werd het belang van de vzw Raldes in deze zaak aanvaard, cf. het arrest nr. 229.712 van 30 december 2014 van de Raad van State

houdende schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 3 april 2014 van de Deputatie van Oost-Vlaanderen waarbij aan de NV Hof Somergem, Wijngaardstraat 36, 9451 Kerksken een milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een inrichting voor ruiter-, draf- en mensport gelegen aan de Affligemdreef/Zandberg te Aalst.

In vergadering van 28 juli 2015 werd door de raad van bestuur van de vzw Raldes beslist om bij de Deputatie een beroep in te dienen tegen de verleende stedenbouwkundige vergunning.

Overeenkomstig artikel 14 van de statuten is onderhavig beroep ondertekend door twee leden van de raad van bestuur, waaronder tenminste één lid van het dagelijks bestuur.

2. Stefaan Lambrecht.

Stefaan Lambrecht is een omwonende die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing (cf. artikel 4.7.21.§2,2°VCRO: "elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing").

Hij woont met zijn gezin sinds 1997 in de Affligemdreef en kocht deze woning aan omwille van het groene karakter en de rustige omgeving. Het zicht vanaf de straat op het mooie natuurgebied met in de verte het centrum van Erembodegem was prachtig. Zowat 2 jaar nadien werd er recht over zijn woning gestart met bouwwerken, regelmatig stilgelegd na diverse bouwovertredingen maar uiteindelijk geregulariseerd tot de huidige paardenkathedraal die niet alleen het landschap heeft gewijzigd maar ook het mooie natuurgebied ontsiert.

Sinds 2009 is de eigenaar gestart met het organiseren van paardentornooien die voor enorme overlast zorgen zoals een verkeerschaos door de paardentrucks en trailers, wild parkeren op het fietspad, sluikstorten, de straat vol modder en paardenmest, wildplassen, nachtlawaai en verstoring van het rustig karakter van de buurt.

De rustige woonomgeving wordt dus regelmatig verstoord ingevolge de hinder die door de uitbating van de inrichting voor paardensport wordt veroorzaakt, recent nog op 19, 21 en 26 juli ingevolge drie grote tornooien die door het CBS van Aalst werden toegestaan niettegenstaande de door de Raad van State geschorste milieuvergunning.

Met de verlichtingsmasten zal de inrichting nu ook nog worden uitgebaat 's avonds na zonsondergang. Het rumoer dat de uitbating van de inrichting bij duister met zich zal meebrengen zal de rustige woonomgeving verder verstoren.

Aangezien de paarden niet ter plaatse kunnen worden gestald moeten die na iedere activiteit worden afgevoerd. Dat gebeurt dikwijls met grote vrachtwagens die dan passeren voor de woning van verzoekende partij. In de praktijk zorgt dat voor heel wat hinder en geluidsoverlast in de zeer rustige woonstraat, des te meer als dat tot avonds laat en 's nachts (na 22u00) zou gebeuren.

De verlichtingsmasten zullen zichtbaar zijn vanaf zijn woning en het is niet uitgesloten dat ook zijn woning mee zal verlicht worden en dat 's avonds laat tot mogelijks 23u30.

De verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat de eerste verzoekende partij niet over het rechtens vereiste belang beschikt. Zij zet uiteen:

8

"

Verzoekende partij Raldes vzw geeft in het hoofdstuk III.1 van huidig verzoekschrift haar belang aan.

Deze uiteenzetting behandelt echter enkel haar principiële mogelijkheid om op te komen tegen zaken die volgens haar het behoud of verbetering van de kwaliteit van het leefmilieu binnen de grenzen van de gewestplannen Aalst en Dendermonde (i.e. haar statutair doel) tegenwerken.

Het statutair doel, noch de principiële mogelijkheid van de VZW om een beroep bij uw Raad in te dienen wordt betwist.

Wel is vereist dat verzoekende partij Raldes vzw concreet haar persoonlijk belang bij het aanvechten van huidige bestreden beslissing aantoont.

In casu ontbreekt hiervan elk spoor. Op geen enkele wijze wordt ook maar ergens in het verzoekschrift aangetoond dat het plaatsen van de aangevraagde verlichtingsmasten het statutair doel van Raldes vzw raakt.

De verwijzing naar voorgaande procedures, zelfs van dezelfde aanvrager, zijn niet dienend, aangezien artikel 56 §1, 1° van het Procedurebesluit van 16 mei 2014 vereist dat de verzoekende partij in elke individuele procedure in het gedinginleidend verzoekschrift aantoont over het in artikel 4.7.11. §1, 3° VCRO bedoelde belang te beschikken.

Dit geldt des te meer nu het voorwerp van huidige bestreden beslissing beperkt is te noemen. Het gaat, zoals in de procedures waar Raldes vzw naar verwijst, helemaal niet over grote bouwwerken of het geheel van de exploitatie. Het lijkt eerder aannemelijk dat de aangevraagde werken met beperkte ruimtelijke impact geen nadeel kunnen betekenen voor de statutaire doelen van Raldes vzw welke zich richten op de kwaliteit van het geheel, of te onderscheiden delen van haar ganse werkingsgebied.

Ook het gegeven dat de deputatie het beroep van Raldes vzw zondermeer ontvankelijk heeft verklaard, maakt niet dat Raldes vzw niet langer moet voldoen aan artikel 56 §1, 1e van het Procedurebesluit en niet langer voor uw Raad moet aantonen dat zij een belang heeft.

Uw Raad dient de ontvankelijkheid van het bij u ingediende verzoekschrift na te gaan. Dit verzoekschrift was niet het voorwerp van het ontvankelijkheidsonderzoek van de deputatie. Los van het sowieso ontbreken van de vereiste duiding van het persoonlijk belang in het voorliggende verzoekschrift, wordt nog opgemerkt dat de deputatie de aanvraag in haar volledigheid, zowel naar inhoud als naar wettigheid dient te onderzoeken, zodat zij zich pragmatischer in het ontvankelijkheidsonderzoek kan opstellen, zeker nu samen met Raldes vzw een aantal omwonenden beroep voor de deputatie hebben ingediend wiens belang wel in het beroepschrift wordt geduid.

Uw Raad heeft echter een meer beperkte en meer strikte bevoegdheid dan de deputatie, in die zin dat enkel de wettigheid wordt nagegaan, zodat gelet op de verschillende situatie, ook tot een verschillende beoordeling van de ontvankelijkheid kan gekomen worden. Het verzoek tot schorsing en vernietiging is in hoofde van verzoekende partij Raldes vzw onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

..."

De tussenkomende partij bekritiseert in haar schriftelijke uiteenzetting eveneens het belang van de verzoekende partijen. Zij stelt:

C.1.1. aangaande het belang van de eerste verzoekende partij

10

Eerste verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift betreffende haar belang:

- dat zij voldoet aan de bepalingen van artikel 4.7.21 §2, 3° VCRO ;
- dat zij voldoet aan de bepalingen van de Belgische V.Z.W.-wet, waarbij zij op permanente wijze zich inzet voor de belangen waarvoor zij opkomt;
- dat zij in onderhavig dossier de afgelopen jaren op constante wijze actief is geweest;
- dat de ontplooide bedrijvigheid betrekking heeft op het collectief milieubelang dat zij beoogt te beschermen;
- dat krachtens het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 niet gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming en voldoen aan de eisen van nationaal recht worden geacht belanghebbende te zijn;
- dat eerste verzoekende partij voldoet aan de criteria om een stakingsvordering inzake leefmilieu in te stellen;
- dat het belang van eerste verzoekende partij in deze zaak herhaaldelijk door de Deputatie werd aanvaard, alsook door de Raad van State in het arrest nr. 229.712 van 30 december 2014 houdende schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 3 april 2014 van de Deputatie;

11.

Tussenkomende partij is van oordeel dat het door eerste verzoekende partij ingeroepen belang bij het voeren van voorliggende procedure geenszins zomaar kan worden aangenomen.

Bij een concrete beoordeling van het door de VZW REGIONALE AKTIEGROEP LEEFMILIEU DENDER EN SCHELDE ingeroepen belang kan niet worden geconcludeerd dat deze vereniging beschikt over een persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd belang om de nietigverklaring annex schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunnning na te streven.

11.1. Bij de beoordeling van het belang van derde verzoekende partij, en in het bijzonder of er al dan niet sprake is van een actio popularis, moet rekening worden gehouden met de handeling welke de VZW wenst aan te vechten: betreft het een handeling met een algemene draagwijdte of handelingen met een specifieke strekking.

Het is duidelijk dat het in casu gaat om een handeling met een individuele draagwijdte (specifieke strekking) aangezien het de vergunning van tussenkomende partij is die wordt aangevochten. Het collectief belang mag nog steeds niet samenvallen met het algemeen belang.

De Raad van State heeft in haar arrest 74.719 d.d. 29.06.1998 in de zaak A. 36.666/X-6857 over het belang van de VZW REGIONALE AKTIEGROEP LEEFMILIEU DENDER EN SCHELDE gesteld:...

Dit betreffen algemene doelstellingen waarvoor enkel de overheid (die nog steeds oordeelt vanuit het algemeen belang) bevoegd is.

De VZW RALDES toont niet aan dat de kwestieuze vergunning een impact heeft welke het plaatselijke komt te overstijgen, en dat die vergunning een impact heeft op haar territoriaal werkingsveld of op een substantieel deel ervan.

Aldus moet worden nagegaan of de handeling welke wordt aangevochten even ruim is als de doelstelling waarvoor de stedenbouwkundige vergunning staat.

Dit is zeker niet het geval.

Temeer daar de activiteiten, voorwerp van de gevraagde stedenbouwkundige vergunning, zich volledig binnen het gebied bestemd voor recreatie bevinden, en het naastliggend natuurgebied in geen enkel opzicht door tussenkomende partij wordt aangewend.

Eerste verzoekende partij toont niet aan, en laat volledig na aan te duiden in welk opzicht het voorwerp van de vergunningsaanvraag met de door haar nagestreefde doelstellingen in strijd zou moeten worden genoemd.

De vordering van de VZW RALDES is dan ook een actio popularis.

Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat binnen de perimeter van het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem en Dendermonde er aldus een "toezichthoudend" orgaan voorhanden is welke op iedere vergunningsaanvraag die betrekking heeft op het grondgebied van de gemeentes Aalst, Berlare, Buggenhout, Denderleeuw, Dendermonde, Erpe-Mere, Geraardsbergen, Haaltert, Hamme, Herzele, Lebbeke, Lede, Lierde, Ninove, Sint-Lievens-Houtem, Wichelen, Zele en Zottegem - kan komen in te werken, terwijl dergelijk vereniging noodzakelijkerwijze in haar optreden tot de door haar nagestreefde doelstellingen is beperkt, en wiens handelen door eigen persoonlijk nagestreefde belangen is ingegeven, welke geenszins automatisch met het algemeen belang kunnen worden vereenzelvigd.

Teneinde als vereniging aldus administratieve vergunningen te kunnen aanvechten, welke uiteraard een individuele draagwijdte kennen, dienen bijgevolg specifiekere statutaire doelstellingen voorhanden te zijn, welke van het algemeen belang kunnen worden onderscheiden, dan deze welke in voorliggende zaak door eerste verzoekende partij worden ingeroepen.

In haar arrest nr. 207.592 van 23 september 2010 oordeelde de Raad van State m.b.t. een gelijkaardige milieuvereniging dat om een ontvankelijk beroep in te stellen, de milieuvereniging (het betrof Milieufront Omer Wattez) moest aantonen :

- dat de kwestieuze vergunning een impact heeft die het puur plaatselijke overstijgt en
- dat die vergunning een impact heeft op het hele of een substantieel deel van haar territoriaal werkingsveld:

"De verzoekende partij maakt niet concreet aannemelijk dat de draagwijdte van de bestreden vergunning de vereiste band van evenredigheid met haar materieel en territoriaal actieterrein bezit. Haar uitvoerig betoog in het verzoekschrift bevat hieromtrent geen concrete gegevens. Ook in haar memorie van wederantwoord toont zij niet aan dat <u>de kwestieuze vergunning een impact heeft die het puur plaatselijke overstijgt en dat die vergunning een impact heeft op het hele of een substantieel deel van haar territoriaal werkingsveld." [R.v.St., v.z.w. Milieufront Omer Wattez, nr. 207.592, 23 september 2010]</u>

Aldus heeft de Raad van State wat betreft het Milieufront Omer Wattez, aangenomen dat er sprake is van een impact op een substantieel deel van de Vlaamse Ardennen wanneer het Milieufront een gewestelijk RUP bestreed die betrekking had op een aardgasleiding (wat inderdaad een impact heeft welke het puur plaatselijke overstijgt) (R.v.St., v.z.w. Milieufront Omer Wattez, nr. 211.533, 24 februari 2011), maar niet wanneer het Milieufront een verkavelingsvergunning bestreed (R.v.St., v.z.w. Milieufront Omer Wattez, nr. 207.592, 23 september 2010).

In voorliggend geval kan het niet anders worden gesteld. Eerste verzoekende partij kan onmogelijk aantonen, en slaagt daar ook niet in, dat :

- de kwestieuze vergunning een impact heeft die het puur plaatselijke overstijgt en
- de kwestieuze vergunning een impact heeft op het hele of een substantieel deel van haar territoriaal werkingsveld:
- 11.2. Het gegeven dat eerste verzoekende partij een rechtgeldige v.z.w. zou betreffen, welke wordt gesubsidieerd als milieuvergunnning doet vanzelfsprekend aan het voorgaande geen enkele afbreuk.

Eerste verzoekende partij dient aan te tonen dat met de verleende stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot 6 verlichtingsmasten haar collectieve belangen zijn bedreigd of geschaad, hetgeen zij bij de uiteenzetting omtrent haar belang volledig nalaat op concrete wijze te duiden.

Evenmin kan enig belang in de zin van artikel 4.7.21 §2,3° VCRO ten gunste van eerste verzoekende partij worden ontleend uit het gegeven dat zij bevoegd zou moeten worden geacht om een milieustakingsvordering in te stellen: voorliggende procedure heeft geen betrekking op een vordering als voorzien met de wet van 12 januari 1993.

De inrichting van tussenkomende partij bevindt zich volledig in recreatiegebied: het gedeelte van haar eigendom dat natuurgebied uitmaakt, wordt niet ten behoeve van het hippisch centrum aangewend. In 1994 werd de stedenbouwkundige vergunning ter oprichting van het hippisch centrum afgeleverd, in 1998 werd een uitbatingsvergunning voor de duur van 20 jaar toegekend, en sedertdien werden veelvuldig milieuvergunningen ten behoeve van specifieke ruitertornooien verleend, zonder dat eerste verzoekende partij als milieuvereniging – welke naar eigen zeggen reeds 40 jaar actief is – hier is tegenop gekomen, zodat zij dient te worden geacht met de inplanting en de uitbating van het hippisch centrum akkoord te zijn gegaan. Het is pas vanaf 2012 dat eerste verzoekende partij zich tegen ieder vergunningsinitiatief vanwege tussenkomende partij komt te verzetten, wat ook het voorwerp van de aanvraag weze, terwijl het hippisch trainingscentrum op zich en haar werking reeds volledig, zonder enige tegenstand vanwege eerste verzoekende partij, was vergund. Eerste verzoekende partij kan dan ook thans niet komen te stellen dat een stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot 6

verlichtingsmasten op een vergund hippisch trainingscenter thans de door haar waargenomen collectieve belangen zou komen te bedreigen of aan te tasten, daar waar dit met betrekking tot het ganse complex op zich nimmer het geval is geweest.

De Deputatie heeft nimmer het optreden van eerste verzoekende partij vanuit de belangvereiste onderzocht, terwijl de aangenomen ontvankelijkheid met het arrest van de Raad van State van 30 december 2014 (nr. 229.712) slechts voorlopig kan worden genoemd, gezien het een schorsingsprocedure betreft.

Het Verdrag van Aarhus speelt in principe enkel met betrekking tot milieuaangelegenheden, waarmede een stedenbouwkundige vergunning niet kan worden gelijk gesteld, en kan tevens geen vrijgeleide zijn voor de eerste de beste milieuvereniging om in rechte op te treden zonder nog enig concreet belang te moeten aantonen.

11.3. De vordering zoals door de eerste verzoekende partij gesteld is dan ook onontvankelijk ingevolge afwezigheid van het rechtens vereiste belang daartoe, dat geenszins op zich uit de statuten van eerste verzoekende partij voortvloeit.

C.1.2. aangaande de ontvankelijkheid van het door eerste verzoekende partij ingediende verzoekschrift en verzoek tot voortzetting: geen vermelding van het ondernemingsnummer

12.

Eerste verzoekende partij heeft het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring ingediend, zonder opgave van enig ondernemingsnummer, zoals dit in de Kruispuntbank der Ondernemingen voorhanden is.

Dit is evenmin het geval wat betreft het gestelde verzoek tot voortzetting van de procedure dd. 4 januari 2016.

13.

Niettemin dient eerste verzoekende partij verplichtend over dergelijk nummer te beschikken (artikel III.16 Wetboek van Economisch Recht).

Artikel III.23 W.E.R. stelt: Het gebruik van het ondernemingsnummer is verplicht in de betrekkingen die de ondernemingen hebben met de administratieve en rechterlijke overheden, evenals in de betrekkingen die deze laatste onderling hebben.

Door als rechtspersoon naar Belgisch recht een verzoekschrift in te dienen bij een administratiefrechtelijke overheid zonder opgave van enig ondernemingsnummer, miskent dit verzoekschrift de verplichting volgend uit artikel III.23 Wetboek Economisch Recht.

Het voorliggend verzoekschrift is aldus op onwettige wijze ingediend geworden, kan aldus geen enkel rechtsgevolg ressorteren, zodat de erin gestelde vordering als onontvankelijk dienen te worden afgewezen.

C. 2. Met betrekking tot de tweede verzoekende partij:

C.2.1. onontvankelijkheid van de vordering wegens afwezigheid van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder

14

Wat betreft het belang van tweede verzoekende partij Stefaan LAMBRECHT dient te zijn aangetoond dat deze over een persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd belang beschikt om de gestelde vorderingen uit te oefenen.

Het belang van deze partij moet bovendien "zeker" zijn; een louter potentieel belang volstaat niet (zie R.v.St. nr. 93.653, 1 maart 2001, DE BUS e.a.). Voormelde vereiste houdt niet in dat het nadeel reeds moet zijn ondergaan, doch evenwel moet worden aangetoond dat het nadeel als zeker voorkomt (zie o.a. S. DE TAEYE, Procedures voor de Raad van State, Mechelen, Kluwer, 2003, nr. 60 en verwijzingen aldaar).

15

Tweede verzoekende partij stelt sedert 1997 aan de Affligemdreef te wonen, waarbij diens rustige woonomgeving regelmatig wordt verstoord ingevolge de hinder die door de uitbating van de inrichting voor paardensport wordt veroorzaakt.

Met de verlichtingsmasten zal de inrichting ook 's avonds na zonsondergang worden uitgebaat, en deze zullen zichtbaar zijn vanaf diens woning en het is niet uitgesloten dat diens woning mee zal verlicht worden.

16.

De door de tweede verzoekende partij aangevoerde gegevens ter staving van zijn belang kunnen in casu niet worden aanvaard.

De afstand tussen de woning van tweede verzoekende partij LAMBRECHT, tot aan de inrichting alwaar de paardensportactiviteiten plaatsvinden bedragen een 300 meter.

Dit is ook de afstand alwaar de eerste verlichtingspaal ten overstaan van diens eigendom zal zijn ingeplant.

Aldus werd reeds geoordeeld dat verzoekende partijen die zich op een afstand van respectievelijk 100 en 200 m van een perceel bevinden waarop zich drie tennisvelden bevinden, geen nadeel ondergaan, en aldus niet van het rechtens vereiste belang getuigen, wanneer deze niet gelegen zijn binnen hun gehoor- en gezichtsveld, en de ingeroepen verkeershinder door de vergunning wordt verhinderd (R.v.St., 3 december 1992, nr. 41265, inzake Vandekerckhove en consorten).

Daarbij bevinden de gebouwen van het hippisch centrum zich nog tussen de woning van tweede verzoekende partij – gelegen aan de overzijde van de Affligemdreef – en de paardenpistes.

De rechtstreekse of onrechtstreekse hinder welke door tweede verzoekende partij in voorliggend geval kan worden ingeroepen, beperkt zich tot de aanwezigheid van de verlichtingsmasten, zoals deze uit de bestreden stedenbouwkundige vergunning voortvloeien.

Met de vermeende hinder welke uit de uitbating van de inrichting zelf zou voortvloeien, met name de aanwezigheid van ruiters, publiek en transportmiddelen, kan in deze geen rekening worden gehouden, aangezien deze geenszins uit de bestreden stedenbouwkundige vergunning voortvloeien, doch hoogstens kunnen worden verbonden met de eerder afgeleverde en van kracht zijnde vergunningen.

Hinder en nadelen die worden opgesomd, maar hun oorzaak niet lijken te vinden in de bestreden beslissing kunnen een verzoekende partij niet het vereiste belang verschaffen (RvVb, A/2014/249, 1 april 2014).

De betreffende masten worden geenszins naar de eigendom van tweede verzoekende partij gericht, doch neerwaarts naar de piste en de parking, zodat deze nimmer rechtstreeks of onrechtstreeks de eigendom van de tweede verzoekende partij zullen komen te treffen.

Zie in de bestreden beslissing: de masten hebben een maximale diameter van 35 cm en er wordt vermeld dat de verlichtingsarmaturen neerwaarts worden gericht, niet naar de straat en niet naar het Kluisbos.

Wanneer blijkt dat de woning van de verzoekende partij op zeer ruime afstand van het bestreden bouwwerk is gelegen, dan zal zij zeer concrete gegevens voor de door haar te ondervinden hinder en nadelen naar voor moeten brengen (RvVb, A/2011/52, 26 april 2011).

Dit is in casu geenszins het geval, zodat de vorderingen van tweede verzoekende partij evenzeer onontvankelijk dienen te worden genoemd wegens het ontbreken van het vereiste belang zoals voorzien in artikel 4.721 §2, 2° VCRO). ..."

De verzoekende partijen repliceren in hun wederantwoordnota:

"

In tegenstelling tot wat tussenkomende partij stelt, meer bepaald dat de vordering van verzoekende partij een actio popularis zou zijn, komt verzoekende partij op voor een zeer concreet collectief belang van de groep burgers die ze vertegenwoordigt, hetgeen zich zeer duidelijk onderscheidt van het algemeen belang.

In haar statuten, die in 2004 wel degelijk grondig werden hervormd, is dat collectief belang zeer gedetailleerd uiteengezet, maar dat neemt niet weg dat het een zeer concreet collectief belang betreft dat door de bestreden beslissing wordt bedreigd of geschaad. Verzoekende partij voldoet bijgevolg aan de bepalingen van artikel 4.7.21. §2.3°VCRO, meer bepaald:...

In tegenstelling tot wat tussenkomende partij tevergeefs voorhoudt is het niet vereist dat er een band van evenredigheid zou bestaan tussen het actieterrein van verzoekende partij en de territoriale draagwijdte van de bestreden beslissing. Verzoekende partij verwijst daarbij naar het arrest nr. 227.723 van 17 juni 2014 van de Raad van State, meer bepaald punt 20.1 en 20.2 op pag. 28 (eigen markering)...

In haar statuten is bovendien uitdrukkelijk bepaald dat verzoekende partij het voormelde collectief belang behartigt zowel op regionaal niveau als op lokaal niveau...

De argumentatie van tussenkomende partij dat het hier een lokale aangelegenheid zou betreffen is dus niet relevant. Zelfs als dat het geval zou zijn en het hier een louter lokale aangelegenheid zou betreffen, quod non, getuigt verzoekende partij nog steeds van een voldoende belang aangezien dat uitdrukkelijk in haar statuten is voorzien.

Haar dat belang ontzeggen enkel omdat ze een 'te groot' regionaal werkingsgebied zou hebben, zou zonder meer een aantasting van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel tot gevolg hebben.

In alle voorgaande gedingen m.b.t. de NV Hof Somergem (door diezelfde raadsvrouw bijgestaan) werden door eerste verzoekende partij deze beweringen telkens ontkracht. Desondanks blijft mevr. Van Cauter op de -volgens haar- te ruime statutaire doelstellingen hameren en wil ze tezelfdertijd de activiteiten van de vzw Raldes beperkt zien tot het bovenlokaal niveau m.n. impact hebbend "op haar territoriaal werkingsveld of een substantieel deel ervan".

Gelet op de statuten van eerste verzoekende partij is het van geen belang of het territoriaal gebonden belang van eerste verzoekende partij zich situeert op lokaal of bovenlokaal niveau.

Daar de betrokken lichtmasten echter deel uitmaken van een inrichting met een bovenlokaal karakter, gaat het hier trouwens niet om een geïsoleerd lokaal detailbouwwerk.

Mevr. Van Cauter beaamt dat de betrokken masten deel uitmaken van het bestaande vergunde hippisch trainingscenter (pag. 17 punt 11.2). Ze kunnen echter evengoed gebruikt worden bij de sinds 2010 beoogde landelijke en internationale jumpingswedstrijden. De Raad van State heeft in het vernietigingsarrest d.d. 17.12.2015 van de daartoe aangevraagde milieuvergunning', zelfs expliciet verwezen naar dat ruime kader door uit het besluit van de Deputatie te citeren (pag. 18 van het arrest):...

Waarom in dat milieudossier de exploitatiemodaliteiten van de nieuwe verlichting niet zijn opgenomen (zie het eerste en derde onderdeel van het tweede middel), noch het bouwwerk op zich in het overeenkomstige stedenbouwkundig vergunningsdossier, is voor verzoekende partijen een raadsel. Ofwel een vergetelheid, ofwel salamisering vanwege de aanvrager?

Wat de ontvankelijkheid qua belang van eerste verzoekende partij betreft, verwijst mevr. Van Cauter niet naar het vernietigingsarrest van de milieuvergunning d.d. 17.12.2015 maar naar het schorsingsarrest van 30.12.2014. Daarin staat dat o.m. haar exceptie (mutatis mutandis) verworpen was en blijft.

Als toemaatje tenslotte nog een kleine correctie. Dat de vzw Raldes zich pas sinds 2012 tegen ieder vergunningsinitiatief vanwege tussenkomende partij komt te verzetten is onjuist. Het was sinds 2010³ en begin 2011 n.a.v. de drastische omschakeling van de activiteiten van een kleinschalig trainingscenter (met 4 paarden) naar een grootschalig centrum met parkeerterreinen voor honderden vrachtwagen en duizenden personenwagens en met allerhande massa-evenementen tienduizenden met toeschouwers.

En dat heeft verzoekende partij rigoureus en consciëntieus tot op vandaag volgehouden.

Ook verwerende partij betwist thans het belang van eerste verzoekende partij wat ze in voorgaande vergunningsdossiers in deze zaak niet deed (noch voor uw Raad noch voor de Raad van State). Ze baseert zich hiervoor thans vnl. op het zgn. beperkte voorwerp van de huidige bestreden beslissing.

Uit de door verwerende partij opgelegde voorwaarde volgt nochtans dat (het gebruik van) de verlichtingsmasten niet bestaanbaar (is) zijn met het nabijgelegen Kluisbos en dat de (potentiële) impact van de masten bijgevolg niet beperkt blijft tot de percelen van het centrum. Dat klemt des te meer aangezien geen gebruiksvoorwaarden zijn opgelegd, en zowel verwerende partij als tussenkomende partij van oordeel zijn dat die ook niet nodig zijn.

Bovendien zijn de masten bedoeld om de uitbating van de inrichting (die in open lucht gebeurt) ook 's avonds en 's nachts (tussen 22u00 en 23u30) mogelijk te maken. De impact van het voorwerp van de huidige vergunning is dus helemaal niet zo beperkt dat er geen belang zou zijn.

1.1.b. Ondernemingsnummer

Het ondernemingsnummer van eerste verzoekend partij is vermeld op het afschrift van haar statuten dat bij het onderhavig verzoekschrift tot nietigverklaring is gevoegd. Er is geen enkele bepaling of vormvereiste die vraagt om het nummer in het verzoekschrift te herhalen.

1.2. Tweede verzoekende partij

Wat het belang van tweede verzoekende partij betreft moet worden vermeld dat de masten wel degelijk zichtbaar zijn vanaf zijn woning. Tussen de twee meest zuidelijke 20 meter hoge masten en zijn woning bevinden zich behalve een 2 meter hoge haag ook geen obstakels (zie plannetje hierna). [afbeelding]

Ondertussen heeft hij ook al ondervonden dat de aangestoken verlichting, die zich manifesteert als een grote lichtwolk in een niet verlichte omgeving (zie foto als bijlage 4), tot bij zijn woning voor lichtpollutie zorgt en dat ook tijdens de nacht (= na 22u00).

De hinder omvat niet enkel de rechtstreekse en onrechtstreekse hinder van de masten, maar ook de onrechtstreekse hinder van de verlichting en van de uitbating van de inrichting in open lucht s' avonds en s' nachts die door de lichtmasten mogelijk wordt gemaakt.

Ook die hinder mocht hij ondertussen reeds ondervinden. Die hinder betreft niet enkel het geroezemoes van de uitbating van de inrichting maar vooral het opladen van de paarden in vrachtwagens met o.m. het hinniken en stampen van de paarden en het wegrijden van de vrachtwagens voor zijn woning en dat in een nog overwegend stiltegebied en op nachtelijke uren (=na 22u00). De vergelijking met het verder afgelegen voetbalplein en golfterrein gaat niet op omdat daar in ieder geval de verlichting ten laatste om 22u00 wordt gedoofd en er daar ook geen vrachtwagens mee gemoeid zijn. De paarden voor de uitbating van het hippisch centrum worden immers steeds aan en afgevoerd met vrachtwagens.

..."

De tussenkomende partij stelt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting:

VIII.1.1. aangaande het belang van de eerste verzoekende partij

7.

Dienaangaande wenst tussenkomende partij in eerste instantie te verwijzen naar haar schriftelijke uiteenzetting van 20 februari 2016, welke hierbij als hernomen kan worden aanzien.

- Reeds eerder had de Raad van State m.b.t. een milieuvereniging geoordeeld dat wanneer zij een verkavelingsvergunning komt aan te vechten, deze er niet in slaagt om aan te tonen dat:
- de kwestieuze vergunning een impact heeft die het puur plaatselijke overstijgt en ;
- de kwestieuze vergunning een impact heeft op het hele of een substantieel deel van haar territoriaal werkingsveld:

Tussenkomende partij ziet niet in op grond van welke bijzondere gegevens of argumentatie zou kunnen worden gesteld dat de zes verlichtingsmasten in kwestie het puur plaatselijke zouden komen te overstijgen.

Verzoekende partijen slagen er niet in om dit aan te tonen, en maken ook geenszins concreet of hard dat de met de bestreden beslissing opgelegde voorwaarden, meer bepaald dat het gebruik van de lichtmasten niet is toegestaan op perceel 168G om verstoring van het Kluisbos te vermijden, en de lichtmasten neerwaarts en weg van het Kluisbos dienen te worden gericht, hun doel zouden komen voorbij te schieten, en van negatieve invloed op het Kluisbos zouden zijn.

Eerste verzoekende partij dient aan te tonen dat met de verleende stedenbouwkundige vergunning met betrekking tot 6 verlichtingsmasten haar collectieve belangen zijn bedreigd of geschaad, hetgeen zij bij de uiteenzetting omtrent haar belang volledig nalaat op concrete wijze te duiden.

De verwerende partij wijst in dit kader terecht op het beperkte voorwerp van de huidige bestreden beslising, op grond waarvan de eerste verzoekende partij onmogelijk rechtmatig een belang kan claimen bij het voeren van voorliggende procedure in het licht van de door haar nagestreefde statutaire doelstellingen.

9. De opmerking van verzoekende partijen als zou zich vanaf 2011 een drastische omschakeling van de activiteiten van een kleinschalig trainingscenter (met 4 paarden) naar een grootschalig centrum hebben voorgedaan, is niet correct.

Reeds in 2006 en 2007 werden door het College van de STAD AALST vergunningen afgeleverd voor het inrichten van ruitertornooien gedurende meerdere dagen tijdens de maand juli, zonder dat deze enige reactie vanwege verzoekende partijen kwamen op te wekken.

VIII.1.2. aangaande de ontvankelijkheid van het door eerste verzoekende partij ingediende verzoekschrift en verzoek tot voortzetting: geen vermelding van het ondernemingsnummer

10.

Eerste verzoekende partij heeft het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring ingediend, zonder opgave van enig ondernemingsnummer, zoals dit in de Kruispuntbank der Ondernemingen voorhanden is.

Dit is evenmin het geval wat betreft het gestelde verzoek tot voortzetting van de procedure dd. 4 januari 2016.

11.

Dienaangaande stelt eerste verzoekende partij dat het voldoende zou moeten worden genoemd dat het ondernemingsnummer van eerste verzoekende partij is vermeld op het afschrift van haar statuten dat bij het verzoekschrift tot nietigverklaring is gevoegd.

Niettemin dient eerste verzoekende partij verplichtend over dergelijk nummer te beschikken en dit telkenmale naar voor te brengen.

Artikel III.23 W.E.R. stelt: Het gebruik van het ondernemingsnummer is verplicht in de betrekkingen die de ondernemingen hebben met de administratieve en rechterlijke overheden, evenals in de betrekkingen die deze laatste onderling hebben.

Door als rechtspersoon naar Belgisch recht een verzoekschrift in te dienen bij een administratiefrechtelijke overheid zonder opgave van enig ondernemingsnummer, miskent dit verzoekschrift de verplichting volgend uit artikel III.23 Wetboek Economisch Recht.

De loutere aanwezigheid van het ondernemingsnummer in de medegedeelde statuten – hetgeen dan louter geldt voor het indienen van de vordering maar niet voor de rechtshandeling strekkende tot het voortzetting van de procedure tot nietigverklaring – is in het licht van voormelde wetsbepaling geenszins voldoende

Dit volgt uit de termen van voormeld artikel III.23 zelf: "het gebruik van het ondernemingsnummer is verplicht", hetgeen een opgave van het ondernemingsnummer in de akten en documenten, welke in betrekkingen met administratieve en rechterlijke overheden worden aangewend, veronderstelt.

Het ingediende verzoek tot nietigverklaring, en bij uitbreiding van de voortzetting ervan, werden aldus op onwettige wijze gesteld, en kunnen aldus geen enkel rechtsgevolg ressorteren, zodat de erin gestelde vordering tot vernietiging als onontvankelijk dient te worden afgewezen.

VIII. 2. Met betrekking tot de tweede verzoekende partij :

VIII.2.1. onontvankelijkheid van de vordering wegens afwezigheid van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder

12.

Wat betreft het belang van tweede verzoekende partij Stefaan LAMBRECHT, blijft tussenkomende partij van oordeel dat het niet is aangetoond dat deze over een persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd belang beschikt om de gestelde vorderingen uit te oefenen.

Zoals ook uit de foto van verzoekende partijen, opgenomen in hun wederantwoordnota, blijkt, bevinden de verlichtingsmasten zich op grote afstand van de eigendom van tweede verzoekende partij, en blijkt ook nog een haag van 2 mter hoog zijn eigendom te omgeven.

Tweede verzoekende partij ontkent niet dat het om een afstand van ongeveer 300 meter gaat.

Tevens ontkent tweede verzoekende partij niet dat de betreffende verlichtingsmasten geenszins naar diens eigendom zijn gericht.

De lichtproductie, gericht naar de aanwezige paardenpiste, op een afstand van ongeveer 300 mter kan dan ook redelijkerwijze geenszins als storend of als vervuilend worden aanzien.

Tweede verzoekende partij kan dan ook niet met goed gevolg komen te beweren dat de aanwezige verlichtingspalen hem rechtstreeks of onrechtstreeks zouden komen te hinderen of benadelen.

Daarbij is er geenszins enig verband tussen de aanwezigheid van de lichtmasten en het wegrijden van vrachtwagens, eventueel na 22.00 uur.

Ook voorheen konden trainingen na 22.00 u doorgang vinden, en vrachtwagens beschikken op zich over voldoende verlichting om het center af te rijden.

Tevens zijn er stallen aanwezig op het trainingscenter, zodat geenszins het houden van trainingen na 22.000 u automatisch het op en afrijden van vrachtwagens veronderstelt.

Met de vermeende hinder welke uit de uitbating van de inrichting zelf zou voortvloeien, met name de aanwezigheid van ruiters, publiek en transportmiddelen, kan in deze geen rekening worden gehouden, aangezien deze geenszins uit de bestreden stedenbouwkundige vergunning voortvloeien, doch hoogstens kunnen worden verbonden met de eerder afgeleverde en van kracht zijnde vergunningen.

Wanneer blijkt dat de woning van de verzoekende partij op zeer ruime afstand van het bestreden bouwwerk is gelegen, dan zal zij zeer concrete gegevens voor de door haar te ondervinden hinder en nadelen naar voor moeten brengen (RvVb, A/2011/52, 26 april 2011).

Dit is in casu geenszins het geval, zodat de vorderingen van tweede verzoekende partij evenzeer onontvankelijk dienen te worden genoemd wegens het ontbreken van het vereiste belang zoals voorzien in artikel 4.721 §2, 2° VCRO).
..."

Beoordeling door de Raad

Belang van de eerste verzoekende partij.

1.1

Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 4° VCRO bepaalt dat een procesbekwame vereniging bij de Raad op ontvankelijke wijze een beroep kan instellen, indien zij optreedt namens een groep wiens collectief belang door de bestreden beslissing is bedreigd of geschaad en voor zover zij beschikt over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten.

Overeenkomstig artikel 56, § 1, 1° Procedurereglement dient het verzoekschrift een omschrijving te bevatten van het belang van de verzoekende partij. Het komt derhalve aan een verzoekende partij toe om in het verzoekschrift te overtuigen dat zij een belang kan laten gelden op grond van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 4° VCRO. Onder meer moet een verzoekende partij op grond van de

voormelde bepaling minstens aannemelijk maken dat de vergunningsbeslissing die ze wenst te bestrijden raakt aan het door haar nagestreefde maatschappelijk doel.

De omvang van het gerechtelijk debat ten aanzien van het belang van een verzoekende partij wordt bepaald door de omschrijving ervan in het verzoekschrift. Met een aanvullende of gewijzigde omschrijving van het belang in de latere procedurestukken kan derhalve geen rekening worden gehouden.

1.2

Zoals blijkt uit de feitenuiteenzetting heeft de bestreden beslissing betrekking op het plaatsen van 6 verlichtingsmasten. De verzoekende partijen stellen enkel dat "de ontplooide bedrijvigheid betrekking heeft op het collectief milieubelang". Ze maken daarmee echter niet aannemelijk dat de vergunningsbeslissing voor het plaatsen van lichtmasten een impact heeft of kan hebben op het doel van de eerste verzoekende partij dat wordt omschreven in artikel 2 van de statuten die zij voorlegt, met name:

"

De vereniging heeft tot doel het behoud, de bescherming en verbetering van het menselijk en natuurlijk leefmilieu kaderend in een duurzame ontwikkeling van de samenleving, waarbij voldaan wordt aan de behoeften van de huidige generatie, zonder dat daarbij de behoeften van de volgende generaties in het gedrang komen en zulks op twee niveaus: enerzijds op regionale schaal voor bovengemeentelijke of regionale aangelegenheden en anderzijds op lokale schaal voor gemeentelijke of plaatselijke aangelegenheden.

De vereniging streeft deze doelstellingen na binnen haar werkingsgebied, te weten binnen de parameter van de gewestplannen Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem en Dendermonde, meer bepaald in de volgende fusiegemeenten: Aalst, Berlare, Buggenhout, Denderleeuw, Dendermonde, ErpeMere, Geraardsbergen, Haaltert, Hamme, Herzele, Lede, Lierde, Ninove, Sint-Lievens-Houtem, Wichelen, Zele, Zottegem.

Deze doelstelling omvat meer concreet:

- de bescherming, inrichting, de ordening en de ontwikkeling van het leefmilieu binnen het werkingsgebied zowel wat betreft de stedelijke gebieden als wat betreft de open ruimte en het buitengebied,
- het behartigen en stimuleren van een goede ruimtelijke ordening van het leefmilieu en het beperken van alle vormen van milieuhinder, waaronder geluidshinder, verkeersoverlast, geurhinder, lichthinder,
- de overtredingen van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu, die een zekere weerslag hebben op het leefmilieu, met alle wettelijke middelen bestrijden,
- het bevorderen van een beleid gericht op de bescherming van de gezondheid van de mens,
- het behartigen en stimuleren van het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden,
- het behartigen en stimuleren van het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de open ruimte, de landschappen, de monumenten en het cultureel erfgoed, het natuur- en stedenschoon,
- het behartigen en stimuleren van een algemene basismilieukwaliteit zowel inzake de ruimtelijke ordening van het leefmilieu als inzake de milieucompartimenten water, bodem en lucht en van een bijzondere milieukwaliteit in specifieke omstandigheden of gebieden,

- het bevorderen van een beleid dat berust op het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden en het beginsel dat de vervuiler betaalt,
- het bevorderen van een beleid dat gestoeld is op een volwaardige participatie van burgers en milieuverenigingen en dat de toegang tot het gerecht bij deze garandeert,
- de belangstelling voor de natuur opwekken en begeleiden en het verrichten van maatschappelijke opbouwwerk betreffende de problemen van het leefmilieu.

,,,

Het gegeven dat het belang van de eerste verzoekende partij werd aanvaard in andere procedures, kan niet verhelpen aan het gebrek aan een omschrijving van het concrete belang van de eerste verzoekende partij bij het bestrijden van de vergunningsbeslissing in de onderhavige zaak.

1.3

De conclusie van het voorgaande is dat de uiterst summiere uiteenzetting in het verzoekschrift niet overtuigt dat de bestreden beslissing een impact heeft op het nagestreefde maatschappelijk doel van de eerste verzoekende partij.

In de mate dat het beroep is ingesteld door de eerste verzoekende partij, is het onontvankelijk.

2.

Belang van de tweede verzoekende partij

2.1

Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing, een beroep kan instellen bij de Raad.

Het volstaat dat een verzoeker aannemelijk maakt dat er een risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen.

2.2

De uiteenzetting in het verzoekschrift van het belang van de tweede verzoekende partij, overtuigt. Er wordt voldoende aannemelijk gemaakt dat de tweede verzoekende partij hinder en nadelen kan ondervinden door de bestreden beslissing.

De aanvraag heeft betrekking op de oprichting van 4 verlichtingspylonen met een hoogte van 20 meter en de oprichting van 2 verlichtingspylonen aan de parking aan de straatzijde met een hoogte van 12 meter. De tweede verzoekende partij woont in de onmiddellijke omgeving van de voorziene inplantingsplaats, waardoor niet enkel zichthinder, doch ook lichthinder aannemelijk wordt gemaakt. Dit volstaat om het belang van de tweede verzoekende partij te aanvaarden.

2.3

De excepties met betrekking tot het belang van de tweede verzoekende partij worden verworpen.

3.

Het hierna volgend onderzoek van de middelen wordt beperkt tot het beroep dat is ingesteld door de tweede verzoekende partij.

C. Woonplaatskeuze

De tussenkomende partij werpt nog op dat het beroep van de tweede verzoekende partij onontvankelijk is omdat in het verzoekschrift geen woonplaats wordt gekozen voor deze partij.

Met een aangetekend schrijven van 20 augustus 2015 van de griffie van de Raad werden de verzoekende partijen uitgenodigd om, met toepassing van artikel 17, §2, tweede lid Procedurebesluit, het verzoekschrift te regulariseren teneinde te voldoen aan de vereiste van woonplaatskeuze zoals bepaald in artikel 7, § 1 Procedurebesluit. De verzoekende partijen beschikten daartoe over een vervaltermijn van acht dagen. Het verzoekschrift werd door de verzoekende partijen met een aangetekend schrijven van 22 augustus 2015 op een regelmatige wijze geregulariseerd.

De exceptie wordt verworpen.

VII. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

De tweede verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.7.19, §2 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet uiteen:

"

1.1. Procedurefout m.b.t. de aanplakking van de Collegebeslissing.

Als eerste argument van hun beroep hebben verzoekende partijen het volgende aangevoerd.

Krachtens art. 4.7.19.§2 van de VCRO wordt een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend "door de aanvrager gedurende een periode van 30 dagen aangeplakt op de plaats waar de vergunningsaanvraag betrekking heeft."

Dit moet gebeuren binnen de 10 dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen.

Op het eerste zicht is daaraan voldaan: zie de in bijlage 8 bijgevoegde foto's van de aanplakbrief die op de ochtend van 20 februari 2015 werd opgemerkt op het op dat ogenblik gesloten hoofdhek van het domein van NV Hof Somergem, goed zichtbaar vanaf de openbare weg (Affligemdreef). Bij nader toezicht echter is de aanplakking onvolkomen en onregelmatig. Voormelde foto werd genomen op een moment dat het toegangshek gesloten was, dus in wat we hier gemakshalve de "nachtmodus" noemen. Wanneer het hek een beetje later geopend wordt, wat overdag het geval is, verdwijnt de aanplakking achter een haag. Dat betekent dat in de "dagmodus" de aanplakking volledig aan het zicht wordt onttrokken en zeker niet leesbaar is vanaf de openbare weg. Ze kan dan ook in die omstandigheid geen 30 dagen als ononderbroken "periode" uithangen.

Dat één van de beroepers de aanplakking heeft gezien en dat verder gesignaleerd heeft aan de andere beroepers – die aldus op de hoogte waren van de aanplakking- doet niets af aan de onregelmatigheid van de aanplakking op zich, waardoor talloze dagpassanten (zowel op weekdagen als tijdens het weekend wanneer het hippisch centrum open is) geen kennis konden nemen en derhalve in hun rechten geschaad zijn. Dat klemt nog meer aangezien onderhavige vergunningsprocedure verliep zonder openbaar onderzoek zodat de aanplakking van de vergunning de enige mogelijkheid was om kennis te nemen van de geplande verlichtingsmasten.

In algemene zin lijkt ons dat de openbare orde aan te belangen, de welke derhalve is geschonden.

Dit argument werd nadien door verzoekende partijen extra benadrukt in hun de schriftelijke repliek van 21.05.2015 op het verslag van de 13.05.2015 van de PSA (zie bijlage 2b).

De Deputatie gaat daar niet op in en weerlegt derhalve het beroepsargument niet. De Deputatie kan op basis van een partiele behandeling van de beroepsargumenten niet tot een geldige beslissing komen.

1.2. Ook de beslissing van de Deputatie is thans op een onregelmatige wijze aangeplakt (zie foto als bijlage 2b).

Meer bepaald is de beslissing twee keer aangeplakt evenwel met vermelding van verschillende data, één keer met datum van 16/06/2015 en één keer met datum van 24/06/2015.

Ondanks het feit dat verzoekende partijen deze aanplakkingen tijdig hebben opgemerkt is het duidelijk dat de openbare orde hier tweemaal is geschonden. Om die reden alleen al had de Deputatie het beroep van verzoekende partijen moeten inwilligen en dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

..."

De verwerende partij repliceert:

"...

Verzoekende partijen werpen op dat de aanplakking van de vergunningsbeslissing van zowel het college van burgemeester en schepenen als de deputatie niet correct is uitgevoerd door de aanvrager.

Er kan enkel worden vastgesteld dat beide verzoekende partijen telkens een tijdig beroepschrift hebben kunnen indienen, zodat zij klaarblijkelijk niet in hun rechten zijn geraakt.

Het komt niet toe aan verzoekende partijen om het belang van eenieder te verdedigen. Bij gebreke aan een persoonlijk belang is het middel onontvankelijk. ..."

De tussenkomende partij stelt:

"

Zoals de verzoekende partijen zelf aangeven, werd in de aanplakking van het Besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de STAD AALST voorzien.

Dit gebeurde inderdaad middels bevestiging aan een hekken, zoals uit voorgaande foto blijkt.

Te benadrukken valt dat het de diensten van de STAD AALST zelf zijn welke in deze aanplakking hebben voorzien!

Zoals door verzoekende partijen bevestigd, goed zichtbaar vanaf de openbare weg (Affligemdreef).

In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partijen insinueren, kent het betreffende hekken geenszins een dagmodus en nachtmodus.

Het betreft een hekken langswaar toegang sporadisch gebeurt, en dat steeds gesloten blijft.

Dit werd ook als dusdanig door de diensten van de STAD AALST geïnterpreteerd, welke van oordeel waren dat het hekken in kwestie een aangewezen plaats uitmaakte om in aanplakking van de vergunning te voorzien.

Er werd aldus wel degelijk voldaan aan de voorwaarde als gesteld door artikel 4.7.19 § 2 VCRO.

[§2. Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking.

21.

Zelfs wanneer deze door de Gemeente verrichte aanplakking gebrekkig zou moeten worden genoemd, quod non, dan nog kunnen verzoekende partijen hieruit onmogelijk een grond tot nietigverklaring van de bestreden beslissing puren.

De aanplakking van de bestreden beslissing heeft enkel tot doel de decretaal voorgeschreven ruchtbaarheid aan de bestreden beslissing te geven en is enkel relevant voor de berekening en het doen aanvangen van de bedoelde beroepstermijn.

De eventueel gebrekkige aanplakking van de bestreden beslissing kan dan ook enkel aanleiding geven tot het niet of later aanvangen van de termijn (RvVb, A/2012/302, 30 juli 2012, rolnummer 2009/82/A/1/81).

Een gebrekkige aanplakking, eventueel gevolgd door het niet afleveren van een attest van aanplakking heeft tot gevolg dat de beroepstermijn nog geen aanvang had genomen op het ogenblik van het indienen van het beroep (RvVb, A/2014/722, 21 oktober 2014, rolnummer 1213/617/A/4/576).

Het blijkt in casu dat verzoekende partijen tot het instellen van het door hen gewenste beroep zijn kunnen overgaan.

Enige grond tot nietigverklaring kan uit de verrichte aanplakking dan ook geenszins volgen.

Hoogstens kunnen de eventuele passanten, zoals verzoekende partijen stellen, welke het aanplakkingsbericht niet zouden hebben opgemerkt, nog steeds beroep instellen tegen de betreffende Collegebeslissing, voor zover de verrichte aanplakking gebrekkig zou moeten worden genoemd, quod non.

Wat betreft de aanplakking van de bestreden beslissing van de Deputatie :

22.

Verzoekende partijen stellen dat de beslissing tweemaal is aangeplakt geworden, met vermelding van verschillende data.

Hierdoor zou de openbare orde tweemaal zijn geschonden, en had de Deputatie om deze reden alleen al het beroep dienen in te willigen.

23.

Tussenkomende partij bevestigt dat de bestreden beslissing tweemaal is aangeplakt geworden.

Tussenkomende partij heeft de bestreden beslissing vanwege de Deputatie ontvangen op 15 juni 2015, en is overgegaan tot aanplakking op 16 juni 2015.

In de toegevoegde toelichting bij de vergunningsbeslissing wordt immers vermeld dat de aanvrager de aanplakking dient uit te voeren binnen een termijn van 10 dagen, en de gemeente van de startdatum van de aanplakking op de hoogte dient te brengen.

Tussenkomende partij heeft de STAD AALST van de aanplakking op de hoogte gebracht op 22 juni 2015.

Hierop zijn de diensten van de STAD AALST op 24 juni 2015 uit eigen initiatief overgegaan tot aanplakking van de beslissing van de Deputatie, met vermelding van de eigen datum van aanplakking.

24.

Deze dubbele aanplakking houdt evenwel geenszins in dat deze op gebrekkige wijze zou hebben plaatsgevonden.

Hoogstens kan de startdatum om een beroepsprocedure aan te vatten eventueel op de datum van de verrichte tweede aanplakking worden bepaald.

En zelfs indien de verrichte aanplakkingen als gebrekkig zouden dienen te worden bestempeld, quod non, dan nog houdt dit geenszins in dat hiermede de bestreden beslissing als nietig zou dienen te worden aanzien.

Zoals reeds aangegeven, kan de eventueel gebrekkige aanplakking van de bestreden beslissing enkel aanleiding geven tot het niet of later aanvangen van de termijn om zich bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen te voorzien.

Enige schending van een regel van openbare orde ligt bijgevolg niet voor, en enige grond tot nietigverklaring is niet voorhanden.

25.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat de bestreden beslissing op dit vlak door enige onwettigheid zou zijn aangetast, of op onwettige zou zijn kenbaar gemaakt.

Het eerste middel is niet gegrond.

...'

De tweede verzoekende partij dupliceert:

"

Noch verwerende partij noch tussenkomende partij weerleggen dat de aanplakking, zowel van de aanvraag als van de bestreden beslissing, onregelmatig gebeurde.

Het klopt ook niet dat de betreffende hek maar sporadisch zou worden gebruikt en steeds gesloten blijft.

Uit de bij het bezwaarschrift van eerste verzoekende partij gevoegde foto mag blijken dat in ieder geval op dat moment het hek geopend was en de aanplakking volledig aan het zicht was onttrokken en niet leesbaar was vanop de openbare weg. Maar het betreffende hek is duidelijk ook de centrale en meest gebruikte toegang tot het terrein (cf. ook de aldaar gelegen parking met de twee kleinere verlichtingsmasten) en staat op het moment dat iemand op het terrein aanwezig is steeds open.

Het doeltreffend informeren van de burger en mogelijke belanghebbenden via o.m. een correcte aanplakking van openbare onderzoeken betreft wel degelijk ook een substantiële vormvereiste, die indien ze wordt geschonden, moet leiden tot nietigheid van de betreffende vergunning.

..."

De tussenkomende partij stelt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting:

"

Tussenkomende partij ontkent wel degelijk dat de aanplakking van de bestreden beslissing en van het besluit van het CBS van de STAD AALST op onregelmatige wijze zou hebben plaatsgevonden.

Het waren de diensten van de STAD AALST zelf welke steeds in de aanplakking hebben voorzien.

Deze werden aangebracht aan een hekken langswaar de toegang sporadisch gebeurt, en dat voor het overige steeds gesloten blijft.

Dit werd ook als dusdanig door de diensten van de STAD AALST geïnterpreteerd, welke van oordeel waren dat het hekken in kwestie een aangewezen plaats uitmaakte om in aanplakking van de vergunning te voorzien, en aldus wel degelijk werd voldaan aan de voorwaarden als gesteld door artikel 4.7.19 § 2 VCRO.

Zoals reeds gezegd, kunnen de verzoekende partijen uit een eventueel gebrekkig verrichte aanplakking geen grond tot nietigverklaring van de bestreden beslissing puren.

De eventueel gebrekkige aanplakking van de bestreden beslissing kan dan ook enkel aanleiding geven tot het niet of later aanvangen van de termijn, en het blijkt in casu dat

verzoekende partijen tot het instellen van het door hen gewenste beroep zijn kunnen overgaan.

Enige grond tot nietigverklaring kan uit de verrichte aanplakkingen dan ook geenszins volgen.

Dit geldt evenzeer met betrekking tot het gegeven dat de beslissing van de Deputatie tweemaal is aangeplakt geworden, en waaromtrent verzoekende partijen thans geen onregelmatigheid op zich meer inroepen.

17.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat de bestreden beslissing op dit vlak door enige onwettigheid zou zijn aangetast, of op onwettige wijze zou zijn kenbaar gemaakt. ..."

Beoordeling door de Raad

1.

In een <u>eerste onderdeel</u> beweert de tweede verzoekende partij dat de aanplakking van de stedenbouwkundige vergunning verleend in eerste administratieve aanleg op een foutieve wijze gebeurde doordat de aanplakking aan het toegangshek niet zichtbaar was op de momenten gedurende de dag dat het hek geopend was. Zij stelt dat zij dit gebrek zowel in het beroepsschrift als in de replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft aangevoerd, maar dat verwerende partij haar argumentatie op dit punt niet weerlegt.

De beweerde gebrekkige aanplakking heeft de tweede verzoekende partij niet belet om op regelmatige wijze administratief beroep aan te tekenen bij de verwerende partij. Het blijkt derhalve niet dat de tweede verzoekende partij op enige wijze werd geschonden in haar belangen, zodat ze geen belang heeft bij de aangevoerde schendingen in het eerste onderdeel van het eerste middel.

2. In een <u>tweede onderdeel</u> beweert de tweede verzoekende partij dat ook de aanplakking van de bestreden beslissing op onregelmatige wijze gebeurde.

Een gebrekkige aanplakking van de bestreden beslissing tast niet de wettigheid aan van deze beslissing, maar kan slechts invloed hebben op de tegenstelbaarheid ervan.

3. Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

De tweede verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

Zij zet uiteen:

"

2.1. De Deputatie gaat wel in op het tweede beroepsargument en geeft verzoekende partijen in feite gelijk. Logischerwijze had de Deputatie ook om die reden het beroep van verzoekende partijen moeten inwilligen, wat ze niet heeft gedaan.

In hun tweede beroepsargument hebben verzoekende partijen het volgende aangevoerd:

"2. Het bestreden besluit bepaalt dat de betreffende verlichting enkel gebruikt zal worden tijdens de uitbating "en niet tussen 23u30 en 6u30".

Dit is een aangelegenheid die ressorteert onder de exploitatie/uitbating en geen stedenbouwkundige aangelegenheid is. Dergelijke bepaling hoort dan ook thuis in de milieuvergunning, de welke trouwens geschorst is ingevolge arrest nr. 229.712 van 30 december 2014 van de Raad van State (zie bijlage 7).

Overigens zijn deze exploitatie-uren niet conform met de voorwaarden die in de initiële milieuvergunning werden opgelegd (CBS-vergunning van 7 oktober 2013). Daarbij zijn rustverstorende activiteiten verboden tussen 19u00 's avond en 7u00 's morgens. Na 19u00 gelden daarbij (als toets/grenswaarde voor 'rustverstorend') ook veel strengere geluidsnormen dan overdag. En na 22u00 gelden de normen voor nachtrust en is de minste activiteit per definitie rustverstorend. M.a.w., na 22u00 is iedere activiteit in principe verboden.

In zoverre, quod non, toch geoordeeld zou worden dat deze bepalingen in een stedenbouwkundige vergunning thuishoren, dient ook "omwille van de goede ruimtelijke ordening" naar analogie met de milieuvergunning een verbodsperiode tussen 19u00 en 7u00 opgelegd door de Deputatie.

Men mag daarbij niet vergeten dat met de thans opgelegde uren gedurende de winter gedurende de ganse avond (vanaf + 17u00 à 18u00) een "lichtwolk" boven het domein zal zichtbaar zijn, waar thans enkel duisternis heerst. Zichtbaar ook vanuit de woonplaatsen van de privé-personen/beroepers in de aanpalende wijk Zandberg en langs de Affligemdreef.

Daarbij dient aangestipt dat zeker de 20 meter verlichtingsmasten rond de piste (vergelijkbaar met die rond een voetbalstadion) tot doel heeft om lichtomstandigheden te creëren met een zichtbaarheid zoals overdag en zodat gebruik van de piste en activiteiten zoals overdag mogelijk worden. En zodat ook inzake geluid rustverstorende activiteiten mogelijk worden terwijl die in de milieuvergunning (na 19u00) verboden zijn.

De 20 meter hoge verlichtingsmasten zijn volgens de beroepers ook buiten proportie met de omgeving en zullen bvb. ongeveer 10 meter boven de paardenkathedraal uitsteken.

Ter vergelijking, de verlichtingsmasten in het aanpalende recreatiegebied, die ook al heel wat lichthinder in de omgeving veroorzaken, zijn amper 10 meter hoog.

En ook al moeten de lichtbundels naar beneden zijn gericht, in de praktijk wordt ook de ruimere omgeving de facto verlicht. Met 20 meter hoge masten zal dat nog veel meer het geval zijn en zal de hinder nog veel groter zijn en tot onaanvaardbare hinder voor de omgeving leiden. Zeker als de verlichting tot 23u30 mag worden gebruikt.

Rekening houdend met de rustige woonomgeving moet de uitbating van het hippisch centrum dan ook worden beperkt tot de periode met voldoende natuurlijk licht, meer bepaald tot 19u00, zoals in de (geschorste) milieuvergunning is bepaald. En zodat verlichtingsmasten, zeker van dergelijk formaat, gedurende het merendeel van de tijd overbodig zijn.

De stedenbouwkundige vergunning voor de verlichtingsmasten moet in ieder geval ook worden gekoppeld aan het bekomen van een (wijziging van de) milieuvergunning (voor het uitbaten van het hippisch centrum na 19u00)."

Op pag.6 van haar besluit stelt de Deputatie dienaangaande het volgende:

"De aangehaalde bepalingen met betrekking tot de betreffende verlichting, dat de verlichting 'niet gebruikt zal worden tussen 23u30 en 6u30' betreft inderdaad een aangelegenheid welke ressorteert onder de exploitatie en uitbating en dient niet opgelegd te worden in een stedenbouwkundige vergunning."

Nochtans wordt in het beschikkend gedeelte van het besluit het beroep van verzoekende partijen ongegrond verklaard en wordt de vergunning op dezelfde wijze en met dezelfde voorwaarden verleend als in het Collegebesluit.

2.2. De door de Deputatie opgelegde voorwaarde "De lichtstralen worden neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht" is met de voorziene en vergunde inplanting van de lichtmasten op de hoekpunten van de grote piste (ter verlichting van gans de piste) technisch onuitvoerbaar: twee van de lichtmasten kunnen de piste niet verlichten zonder de lichtstralen in de richting van het Kluisbos te richten.

In punt 4 van hun schriftelijke repliek (zie bijlage 2c) hebben verzoekende partijen dienaangaande het volgende aangevoerd:

"Bovendien moet de voorwaarde "De lichtstralen worden neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht." leiden tot een weigering van de vergunning voor minstens twee (van de vier) masten rond en op de vier hoeken van de buitenpiste. Twee van deze masten zijn immers de facto naar het Kluisbos gericht en kunnen de buitenpiste ook niet verlichten zonder dat de lichtbundels in de richting van het Kluisbos worden geprojecteerd."

De Deputatie gaat daar echter niet op in en weerlegt derhalve het beroepsargument niet. De Deputatie kan op basis van een partiele behandeling van de beroepsargumenten niet tot een geldige beslissing komen.

2.3 Het gebruik van de lichtmasten voegt een wezenlijk deel aan de exploitatie toe zonder dit op een duidelijke en rechtszekere wijze te koppelen aan de nodige milieuvergunning.

In punt 4 van hun schriftelijke repliek hebben verzoekende partijen het volgende aangevoerd:

"Tenslotte is het gebruik van de verlichtingsmasten duidelijk, minstens in zeer belangrijke mate, gericht op de uitbating van de inrichting na 19u00 terwijl de recente (door de Raad van State geschorste) milieuvergunning rustverstorende activiteiten verbiedt tussen 19u00 's avonds en 7u00 's morgens. Met de voorliggende aanvraag wordt dus beoogd om een wezenlijk deel aan de exploitatie toe te voegen, meer bepaald de uitbating van de inrichting na 19u00 en als het van de aanvrager afhangt zelfs na 22u00 (tijdens de nacht dus) tot 23u30.

Het is zonneklaar dat de geluidsnormen die gelden in de avondperiode en zeker de geluidsnormen in de nachtperiode niet de minste uitbating van de inrichting verdragen, zeker niet in open lucht. Minstens dient de verenigbaarheid van een uitbating van de inrichting in open lucht na 19u00 met de betreffende geluidsnormen door de daartoe bevoegde diensten te worden onderzocht.

Anderzijds legt artikel 7.par. 1 van de milieuvergunning van 9 april 1998 voor een trainingscenter met 4 paarden op dat "Een bijkomende vergunning moet worden aangevraagd voor <u>elke</u> verandering van de vergunning".

We dringen er dan ook op aan dat de evaluatie van de mogelijke hinder en voorwaarden die de hinder moeten remediëren volledig uit de stedenbouwkundige vergunning wordt geweerd en dat de stedenbouwkundige vergunning minstens uitdrukkelijk wordt gekoppeld aan het bekomen van een bijkomende milieuvergunning voor het veranderen van het hippisch centrum."

Hoewel de Deputatie bijtreedt dat de voorwaarden inzake het gebruik van de masten niet thuishoort in de stedenbouwkundige vergunning laat ze na om in het beschikkend gedeelte van het besluit duidelijk te stipuleren dat in concreet geval voor het plaatsen van de lichtmasten een voorafgaande (uitbreiding van de) milieuvergunning nodig is. In tegendeel suggereert ze dat geen milieuvergunning nodig is, meer bepaald door het volgende te stellen:

"Zo zich storende lichthinder zou voordoen kan dit via de geëigende wetgeving aangepakt worden. Bij het vakkundig uitvoeren van deze vergunning kan de hinder die uit de gevraagde installatie voortvloeit beperkt worden tot een hinder die de maat voor-normale burenhinder niet overstijgt;"

..."

De verwerende partij repliceert:

"

Verzoekende partijen beweren dat de deputatie hun beroepsgrieven eigenlijk als gegrond aanziet, maar dat zij ten onrechte alsnog de vergunning verleent.

De bewering van verzoekende partijen is absoluut fout.

Op geen enkele wijze beaamt de deputatie de grieven van de beroepindieners.

Integendeel wordt er op gewezen dat het aanstaan of afzetten van verlichting niet geregeld kan worden in een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. Eveneens wordt voor de goede orde vermeld dat mocht de exploitant door een gebrekkig gevoerde exploitatie van de lichtmasten voor bijkomende hinder zorgen, hiertegen op grond van milieuwetgeving kan worden opgetreden.

Wel oordeelt de deputatie terecht dat de lichtmasten met de aangevraagde constellatie en hoogte niet hoeven te zorgen voor hinder. Inderdaad bestaan er voldoende technische mogelijkheden die een zeer gerichte lichtbundel, zonder lichtverstrooiing of andere lichthinder mogelijk maken (bvb lenzen, kappen, ...).

De voorwaarde dat "de lichtstralen neerwaarts en weg van het Kluisbos [moeten worden] gericht" is met absolute zekerheid technisch uitvoerbaar. Verzoekende partijen beweren, doch tonen het tegendeel niet aan.

Ook de laatste stelling van verzoekende partijen als zou (eerst) een bijkomende milieuvergunning voor de lichtmasten vereist zijn is niet correct.

Verzoekende partijen geven alleszins geen juridische grondslag voor deze bewering, laat staan dat zij een geschonden geachte regel zouden aanduiden.

Het tweede middel is niet ernstig en ongegrond.

..."

De tussenkomende partij stelt:

"

Aangaande het eerste onderdeel :

- 27.1. Wat betreft de door verzoekende partijen geformuleerde grieven aangaande het vermeende rustverstorend karakter van de verlichtingsmasten en de vermeende te verwachten lichthinder, is door de Deputatie gesteld:...
- 27.2. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partijen suggereren, is de Deputatie bij het bepalen van de voorwaarden niet overgegaan tot het beperken van het gebruik van de verlichting tussen 23.30 u en 6.30 u.

De voorwaarden stellen dat de afgeleverde adviezen strikt dienen te worden toegepast, en de lichtmasten enkel mogen worden gebruikt tijdens de uitbating van het terrein.

De Deputatie heeft daarbij consequent geoordeeld dat het opleggen van beperkingen op het gebruik van de lichtmasten niet thuishoort in de betreffende stedenbouwkundige vergunning.

De Deputatie is terecht van oordeel dat aan het vergunnen van de betreffende masten geen milieuvergunning dient te worden gekoppeld, en zo zich storende lichthinder zou voordoen, deze via geëigende wetgeving kan worden ingeperkt.

Er was dan ook geen reden voorhanden in hoofde van de Deputatie om de uitbating van de lichtmasten te komen te regelen, en een verbodsperiode in te lassen wat betreft het gebruik ervan.

27.3. Tussenkomende partij heeft in haar aanvraagdossier zelf aangegeven dat de lichtmasten nimmer zullen worden gebruikt tussen 23.30 en 6.30 u.

Dit als indicatie naar de vergunningverlenende overheid zelf, zonder dat deze bemerking automatisch als voorwaarde aan de vergunning diende te worden gekoppeld.

27.4. Het gebruik van de masten is enkel toegelaten tijdens trainingen en ruitertornooien.

Het trainen van paarden betreft geenszins een rustverstorende activiteit, ook niet op het vlak van geluid.

Daarenboven heeft het verbod tussen 19 u en 7 u om rustverstorende werkzaamheden uit te voeren betrekking op de periode van opbouw en afbraak voor en na de ruitertornooien, en niet op de uitbating van het terrein.

De Deputatie diende aldus geenszins enige gebruiksbeperking aan het aanwenden van de lichtmasten te koppelen.

27.5. Dat de 20 meter hoge verlichtingsmasten buiten proportie zouden moeten worden genoemd, dient te worden ontkend.

De Deputatie heeft dienaangaande terecht geoordeeld :

De ruimtelijke draagkracht van het domein binnen de bestaande en aanpalende recreatieve functies worden niet overschreden, gelet dat de aanvraag door zijn aard en bij een correct gebruik een eerder beperkte impact heeft op de omgeving, temeer omdat de afstand van de verlichtingsmasten tot de perceelsgrenzen overal groter is dan de hoogte van de masten op zich.

De grootte van de lichtmasten staat in verhouding tot de grootte van de terreinen, en deze zijn op geruime afstanden van de perceelsgrenzen voorzien.

Deze zijn bovendien binnen het geldende recreatiegebied geheel bestemmingseigen te noemen, en betreffen geenszins de enige verlichtingsmasten welke ter plaatse voorhanden zijn.

Binnen het recreatiegebied bevindt zich eveneens een voetbalveld (naast golfterrein, hondenschool, boogschieten, etc...) dat van verlichtingspylonen is voorzien. Deze zijn geenszins 10 meter hoog, zoals verzoekende partijen ten onrechte opperen, doch minstens 20 meter hoog, zoals uit de onderstaande foto blijkt. [afbeelding]

Deze worden gebruikt om een breedte van 50 m te verlichten, terwijl de lichtpylonen enkel op de piste van tussenkomende partij gericht zijn.

Gelet op de grootte van het terrein en de geldende afstanden tot de omliggende woningen, heeft de Deputatie naar alle redelijkheid geoordeeld dat – mits het naleven van alle opgelegde voorwaarden en het gebruik van de best beschikbare technieken inzake energieverbruik en voorkoming van lichtvervuiling en – hinder, deze zeer beperkt zal zijn en de maat voor normale burenhinder niet zal komen te overstijgen.

Te bemerken valt dat alle adviesverlenende instanties eenzelfde mening toegedaan waren.

27.6. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de bestreden beslissing door enige onwettigheid zou zijn aangetast, op feitelijk onjuiste gegevens zou zijn gestoeld, dan wel ongemotiveerd, onzorgvuldig of op onredelijke wijze zou zijn tot stand gekomen.

Het eerste onderdeel is dan ook niet gegrond.

28.

Aangaande het tweede onderdeel:

- 28.1. De opgelegde voorwaarde dat de lichtstralen neerwaarts en weg van het Kluisbos gericht moeten worden voorzien, zou technisch onuitvoerbaar moeten worden genoemd: twee van de lichtmasten kunnen de piste niet verlichten zonder de lichtstralen in de richting van het Kluisbos te richten.
- 28.2. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partijen stellen, heeft de Deputatie wel degelijk deze grief beoordeeld.

Naast het opleggen van de voorwaarde op zich, wordt in de bestreden beslissing gesteld

Zo de lichtbundels op een vakkundige wijze naar de te verlichten plekken gericht worden kan de lichtpollutie naar de omgeving beperkt worden tot een niveau dat de maat van normale burenhinder niet overstijgt.

Ook het groene karakter van het gebied gaat niet verloren. Uit het hogergenoemd advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 10 december 2014 blijkt eveneens dat geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN zal worden veroorzaakt. De voorwaarden opgenomen in dit advies dienen hierbij wel strikt gevolgd te worden.

De Deputatie is terecht komen te verwijzen naar het advies van ANB om aan te nemen dat de lichtmasten het nabijgelegen Kluisbos en VEN-gebied negatief zullen komen te beïnvloeden.

De verzoekende partijen tonen in het geheel niet op bewijskrachtige of op geloofwaardige wijze aan dat dit advies en de daarop geënte beoordeling van de Deputatie manifest foutief zouden moeten worden genoemd.

De andersluidende beweringen vanwege de verzoekende partijen kunnen dan ook geenszins als zijnde de enige waarachtige in de plaats van het advies van ANB en van de bestreden beslissing worden gesteld.

De lichtstraten worden neerwaarts en naar de pist gericht geplaatst, onder een hoek van 10°, en zullen aldus nimmer naar het Kluisbos gericht zijn.

28.3. Verzoekende partijen tonen dan ook niet dat de bestreden beslissing met een gebrekkige motivering of onzorgvuldigheid zou zijn behept.

Het tweede onderdeel is evenmin gegrond.

29.

Aangaande het derde onderdeel :

29.1. Het gebruik van de lichtmasten zou een wezenlijk onderdeel aan de exploitatie toevoegen, waartoe de vereiste milieuvergunning zou dienen voorhanden te zijn.

De stedenbouwkundige vergunning diende te worden gekoppeld aan een bijkomende milieuvergunning voor het veranderen van het hippisch centrum

29.2. De Deputatie heeft terecht geoordeeld dat de aspecten van eventuele uitbating der lichtmasten niet in de stedenbouwkundige vergunning diende te worden beoordeeld, en daarenboven de noodzaak aan een voorafgaandelijke milieuvergunning voor het gebruik van de lichtmasten niet voorhanden is.

De verzoekende partijen duiden ook niet in welk opzicht de VLAREM I of VLAREM II regelgeving het gebruik van de voorziene lichtmasten op zich milieuvergunningsplichtig zou maken, buiten de bestaande milieuvergunning klasse 2 van 1998 om.

Er is met betrekking tot de uitbating van het hippisch trainingscentrum een rechtskrachtige milieuvergunning voorhanden, welke nog tot 2018 geldt, en een gebruik van het centrum gedurende 24 u per dag toelaat.

Aangezien verlichting niet onder een aparte milieuvergunningsplicht valt, dient de bestaande en geldende milieuvergunning dan ook niet te worden aangepast.

Ook het derde onderdeel van het tweede middel ontbeert iedere grond.

..."

De tweede verzoekende partij dupliceert:

"

Wat het tweede middel betreft, beklemtonen verzoekende partijen nogmaals dat de voorwaarde dat de 'de lichtstralen neerwaarts en weg van het Kluisbos moeten worden gericht' voor twee van de vier masten (op de 4 hoekpunten van de piste - zie plannetje hierboven), meer bepaald de twee noordelijke masten, technisch niet uitvoerbaar is.

Voor die masten zijn de lichtstralen de facto niet 'weg van het Kluisbos gericht'. De te verlichten piste bevindt zich immers tussen de masten en het Kluisbos. Zodat de masten de piste niet kunnen verlichten zonder de lichtstralen de facto niet 'weg van het Kluisbos' te richten. Indien de lichtstralen weg van het Kluisbos worden gericht wordt niet de piste verlicht, maar wel het noordelijk aanpalende gedeelte van het terrein. Tussenkomende partij geeft ook toe dat de lichtstralen naar de piste zijn gericht en dus niet weg van het Kluisbos.

Maar ook voor de twee zuidelijke masten zijn de lichtstralen niet volledige weg van het Kluisbos gericht. Dat blijkt zeer duidelijk op de als bijlage 4 gevoegde foto genomen vanaf de achterzijde van het terrein (aan de Zandberg) op dinsdagavond 15 maart 2016 om 22u03. Op die foto is duidelijk te zien dat ook de twee zuidelijke masten deels in de richting van het Kluisbos schijnen (en ook de bosaanplant tussen de piste en het Kluisbos verlichten). Even duidelijk is dat de lichtstralen ook niet neerwaarts zijn gericht, maar veeleer horizontaal.

Met het gebruik van de verlichtingsmasten en de uitbating van de vergunningsplichtige inrichting in het duister wordt de inrichting ook wel degelijk gewijzigd.

In tegenstelling tot wat tussenkomende en verwerende partij stellen laat de basisvergunning niet toe om de inrichting 's avonds en 's nachts uit te baten en 'het centrum gedurende 24 uur per dag te gebruiken'.

De basisvergunning van 1998 kan maar gelden voor wat toen is aangevraagd en de uitbating van de inrichting 's avonds en 's nachts behoorde duidelijk niet tot het voorwerp van de vergunningsaanvraag. Bovendien legt de basisvergunning uitdrukkelijk op dat 'Een bijkomende vergunning moet worden aangevraagd voor elke verandering van de vergunning', en verbood de vernietigde milieuvergunning rustverstorende activiteiten (en dus de uitbating van de inrichting in open lucht) na 19u00.

Verzoekende partijen volharden dan ook in het tweede middel.

.."

De tussenkomende partij stelt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting:

"...

Aangaande de weerlegging hiervan wenst tussenkomende partij te verwijzen naar haar schriftelijke uiteenzetting van 20 februari 2016, welke hierbij als hernomen kan worden beschouwd.

19.

De verwerende partij heeft consequent geoordeeld dat het opleggen van beperkingen op het gebruik van de lichtmasten niet thuishoort in de betreffende stedenbouwkundige vergunning.

De Deputatie is terecht van oordeel dat aan het vergunnen van de betreffende masten geen milieuvergunning dient te worden gekoppeld, en zo zich storende lichthinder zou voordoen, deze via geëigende wetgeving kan worden ingeperkt.

Er was dan ook geen reden voorhanden in hoofde van de Deputatie om de uitbating van de lichtmasten te komen te regelen, en een verbodsperiode in te lassen wat betreft het gebruik ervan.

20.

Verzoekende partijen komen thans te benadrukken dat de opgelegde voorwaarde ('de lichtstralen moeten neerwaarts en weg van het Kluisbos worden gericht') technisch niet uitvoerbaar zou moeten worden genoemd.

De te verlichten piste zou zich bevinden tussen de masten en het Kluisbos, zodat de masten de piste niet zouden kunnen verlichten zonder ook naar het Kluisbos te zijn gericht.

Zoals evenwel reeds aangegeven, zijn de lichtmasten neerwaarts en naar de piste gericht, onder een hoek van 10°, en zijn deze aldus nimmer rechtstreeks naar het kluisbos gericht.

Dit geldt evenzeer voor de noordelijk geplaatste lichtmasten, welke aldus wel degelijk neerwaarts naar de piste zijn gericht, en waarvan ingevolge de plaatsing en de afstand de lichtstralen nimmer het zuidelijk gelegen Kluisbos, over een afstand van meer dan 100 meter, kunnen bereiken.

Dat de twee zuidelijke masten eveneens in de richting van het Kluisbos zouden schijnen, is al helemaal ongeloofwaardig, gezien hun opstelling, en evenzeer bevinden deze zich op een zodanige afstand dat onmogelijk enig kunstlicht het Kluisbos kan bereiken.

De Deputatie is in haar beslissing terecht komen te verwijzen naar het advies van ANB om aan te nemen dat de lichtmasten het nabijgelegen Kluisbos en VEN-gebied niet negatief zullen komen te beïnvloeden.

De verzoekende partijen tonen in het geheel niet op bewijskrachtige of op geloofwaardige wijze aan dat dit advies en de daarop geënte beoordeling van de Deputatie manifest foutief zouden moeten worden genoemd.

Geenszins wordt het hippisch centrum met de verlichtingsmasten 24 uur per dag gebruikt

En de verzoekende partijen duiden niet aan in welk opzicht de VLAREM I of VLAREM II regelgeving het gebruik van de voorziene lichtmasten op zich milieuvergunningsplichtig zou maken, buiten de bestaande milieuvergunning klasse 2 van 1998 om.

Er is met betrekking tot de uitbating van het hippisch trainingscentrum een rechtskrachtige milieuvergunning voorhanden, welke nog tot 2018 geldt, en een gebruik van het centrum gedurende 24 u per dag toelaat, zonder dat dit daarvoor effectief gebeurt.

Aangezien verlichting niet onder een aparte milieuvergunningsplicht valt, dient de bestaande en geldende milieuvergunning dan ook niet te worden aangepast.

Ook het tweede middel is niet gegrond.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Het <u>eerste onderdeel</u> komt er op neer dat de tweede verzoekende partij voorhoudt dat de beoordeling door de verwerende partij van haar "tweede beroepsargument" had moeten leiden tot de weigering van een stedenbouwkundige vergunning.

In het zogenaamde tweede beroepsargument stelde de tweede verzoekende partij in hoofdorde dat het regelen van het gebruik van de verlichtingsmasten geen stedenbouwkundige aangelegenheid is. De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de passus "dat de verlichting 'niet zal gebruikt worden tussen 23u30 en 6u30' (...) inderdaad een aangelegenheid (betreft) welke ressorteert onder de exploitatie en uitbating en niet dient opgelegd te worden in een stedenbouwkundige vergunning". In het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing wordt de vergunning verleend mits, onder meer, het naleven van de voorwaarden opgenomen in het advies van het agentschap voor Natuur en Bos, waaronder de voorwaarde dat de lichtmasten enkel mogen gebruikt worden "tijdens de uitbating van het terrein (nl. tornooien en trainingen)".

Anders dan de tweede verzoekende partij lijkt voor te houden, wordt in de bestreden beslissing geen voorwaarde opgelegd dat de lichtmasten niet kunnen gebruikt worden tussen 23u30 en 6u30. En zelfs indien het eerste onderdeel van het tweede middel zo moet worden begrepen dat er in de bestreden beslissing toch nog een voorwaarde wordt opgelegd die betrekking heeft op de uitbating, is niet duidelijk welke bepaling of beginsel de verzoekende partij daardoor acht geschonden te zijn, noch welk belang de tweede verzoekende partij kan hebben bij het aanvoeren van die grief. Bovendien valt niet in te zien waarom het bijvallen door de verwerende partij van het gegeven dat het gebruik van de verlichting tussen de hiervoor vermelde uren niet moet geregeld worden in de stedenbouwkundige vergunning, zou moeten leiden tot het weigeren van een vergunning. Ook op dat punt is het eerste onderdeel onvoldoende ontwikkeld om in het kader van een wettigheidstoets te kunnen beoordeeld worden.

Het eerste onderdeel wordt verworpen.

2.

De tweede verzoekende partij voert in het <u>tweede onderdeel</u> in essentie aan dat de voorwaarde om de lichtstralen neerwaarts en weg van het Kluisbos te richten "technisch onuitvoerbaar" is en dat haar beroepsargument om de vergunning te weigeren op dat punt, niet werd weerlegd.

Het betreft een voorwaarde opgenomen in het advies van het agentschap voor Natuur en Bos van 10 december 2014, die volgens de bestreden beslissing "stipt (dient) nageleefd te worden". De verwerende partij overweegt nog in het motiverend gedeelte de bestreden beslissing dat "(Zo) de lichtbundels op een vakkundige wijze naar de te verlichten plekken gericht worden kan de lichtpollutie naar de omgeving beperkt worden tot een niveau dat de maat van de normale burenhinder niet overstijgt. Ze verwijst daarnaast naar het advies van het agentschap Natuur en Bos waaruit blijkt dat er geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN zal worden veroorzaakt.

Uit het voorgaande blijkt niet alleen dat de verwerende partij aandacht heeft besteed aan de door de tweede verzoekende partij bekritiseerde voorwaarde, maar tevens dat de verwerende partij én het agentschap van Natuur en Bos van oordeel zijn dat de vergunning kon verleend worden onder de voorwaarde de lichtstralen neerwaarts en weg van het Kluisbos te richten. Een verzoekende partij die daartegen aanvoert dat de voorwaarde "onuitvoerbaar" is, dient dit aan te tonen. De tweede verzoekende partij komt echter niet verder dan het tegenspreken van de beoordeling door de verwerende partij en het agentschap van Natuur en Bos. Een loutere bewering kan geen adstructie vormen voor een succesvol middel.

In het <u>derde onderdeel</u> lijkt de tweede verzoekende partij aan te voeren dat het de verwerende partij toekwam om in de bestreden beslissing duidelijk te stipuleren dat voor het plaatsen van de lichtmasten een voorafgaande (uitbreiding van de) milieuvergunning nodig is. Er is de Raad geen bepaling of beginsel bekend die aan de verwerende partij dergelijke verplichting zou opleggen. Het is ook niet duidelijk welke bepaling of beginsel de tweede verzoekende partij geschonden acht.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv HOF SOMERGEM is ontvankelijk.
- 2. Het beroep van de eerste verzoekende partij is onontvankelijk.
- 3. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 550 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
- 5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

D	it arrest i	is uitaes	proken te	Brussel in c	penbare zitt	ting van	25 oktobe	er 2016 doc	or de vierd	de kamer

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS Nathalie DE CLERCQ